

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2026/0201

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 24. januar 2026 fra Stephen Knudtzon på Stiftelsestilsynets vedtak av 8. januar 2026.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak om å godkjenne Nicoline Kriegsmanns Stiftelse (org.nr. 964 782 156) sin søknad om oppheving av stiftelsen. Stephen Knudtzon påklager vedtaket på vegne av seg selv og to andre slektninger som tilhører stiftelsens målgruppe.

Spørsmålet i klagesaken er hvordan de resterende midlene i stiftelsen skal disponeres etter opphevingen, jf. stiftelsesloven § 47.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i samsvar med blant annet stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda kan prøve alle sider av saken, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er fremsatt i rett tid og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok lederen Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Nicoline Kriegsmanns Stiftelse (heretter stiftelsen) søkte 7. november 2025 Stiftelsestilsynet om oppheving av stiftelsen, som følge av at det i styremøte 29. oktober 2025 var vedtatt å oppheve stiftelsen. Av dokumentene vedlagt søknaden fremkommer det at stiftelsen ble opprettet i 1881 «*til Bedste for afdøde Fru Nicoline Kriegsmanns Søskende og deres egne Descendenter*», jf. stiftelsens vedtekter punkt 1.

Det er også forutsatt i vedtektene punkt 5 at «*[d]et paaligger [Den antagne Kasserer og Regnskabsfører] at drage Omsorg for, at den Knudtzonske Families Stamtavle saavidt muligt holdes i Orden*».

I vedtektene punkt 3 er det videre forutsatt at overskytende renteinntekter årlig skal utdeles til «*de mest trængende af Fru Kriegsmanns ovennævnte Slegtninge i Portioner paa mindst 100 – et Hundrede Kroner*».

Videre følger det av stiftelsens vedtekter punkt 7 følgende:

«*Dersom i et Tidsrum af 20 – tyve – paa hinanden følgende Aar ingen Understøttelsesberettiget melder sig for ar faa Del i Legatet, skal dette kunne anvendes til Understøttelse af Trængende, dog ikke Fattiglemmer, i Trondhjems By efter Kommune-bestyrelsens af Amtmanden approberende Beslutning, dog saaledes, at de oprindelige Interesserede under forresten lige Omstendigheder tillægges Fortrinsrett.*»

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

Som begrunnelse for søknaden om oppheving viste stiftelsen til at det ikke hadde meldt seg noen støtteberettigede på over 20 år, og at det kan utdeles støtte til trengende i Trondheim etter vedtektene punkt 7. Stiftelsen viste til at det ikke har vært utbetalt støtte i tråd med formålet siden 2004. Videre bemerket stiftelsen at kapitalen ikke lenger er tilstrekkelig til å tilgodese formålet på en rimelig måte, da renteinntektene de siste årene kun dekker faste utgifter til revisjon og årsavgift til Stiftelsestilsynet. Stiftelsen søkte derfor om å oppheve stiftelsen, og la de resterende midlene i stiftelsen gå til Kirkens Bymisjon i Trondheim.

Av søknaden fremgikk det også at styret har fått gjort en undersøkelse om mulige etterkommere etter Nicoline Kriegsmann, og at undersøkelsene viste at slekten er svært stor med etterkommere i både Danmark og Norge. Stiftelsen viste til at advokat Stephen Knudtzon på vegne av seg selv og to andre etterkommere av Nicoline Kriegsmanns søsken hadde sendt et brev til stiftelsen 10. oktober 2025. Det fremgikk at Knudtzon var etterkommer av Nicoline Kriegsmanns far Nicolay Heinrich Knudtzon. Stephen Knudtzon foreslo i tråd med vedtektene punkt 5 å bruke stiftelsens resterende midler til å ajourføre familiens slektstavle. Styret i stiftelsen fant imidlertid ikke grunn til å imøtekomme denne henvendelsen. Grunnen var at dette ikke var i samsvar med stiftelsens vedtekter og formål.

Vedlagt søknaden var også uttalelse fra kommunens representant i styret og kommuneadvokaten, som anbefalte avvikling av stiftelsen.

Tre av etterkommerne til Nicoline Kriegsmanns søsken (heretter klagerne) representert ved advokat og etterkommer Stephen Knudtzon sendte brev til Stiftelsestilsynet 16. november 2025. Klagerne var enig i at stiftelsen ble opphevet, men mente prinsipielt at stiftelsens resterende midler ved oppheving skal brukes til ajourføring av familiens slektstavle, og subsidiært at de begunstigede etter stiftelsens vedtekter punkt 3 får anledning til å søke om utdeling av stiftelsens gjenværende midler. Klagerne anførte også at som medlemmer i avviklingsstyret velges representanter fra dem som er begunstiget etter vedtektene punkt 3.

Stiftelsestilsynet fattet 8. januar 2026 vedtak om å godkjenne stiftelsens søknad om oppheving av stiftelsen.

Klagerne v/ advokat Knudtzon sendte brev til Stiftelsestilsynet 24. januar 2026. Klagerne var gjort oppmerksom på at tilsynet hadde fattet vedtak om oppheving uten at klagerens innvendinger var vurdert. Klagerne mente dette var en saksbehandlingsfeil, og ba om at søknaden ble vurdert på nytt i lys av innvendingene og at det ble fattet et nytt vedtak. Klagerne opplyste videre at dersom Stiftelsestilsynet ikke omgjør vedtaket, var denne henvendelsen å anse som en foreløpig klage. Klagerne viste i den forbindelse til klagegrunnene fremsatt i brev til tilsynet 16. november 2025.

Stiftelsestilsynet kontaktet stiftelsen 26. januar 2026. I påvente av ny vurdering av søknaden som følge av at tilgodesette etter stiftelsens vedtekter hadde meldt seg med innvendinger, ba tilsynet om at stiftelsen avventet utbetaling av restmidler til Kirkens Bymisjon. Stiftelsen sendte samme dag inn merknader til klagerens brev av 24. januar 2026.

Stiftelsestilsynet spurte stiftelsen i e-post 26. januar 2026 om det var riktig at ingen støtteberettigede hadde meldt seg til stiftelsen de siste 20 årene. Stiftelsen bekreftet i e-post samme dag at stiftelsen ikke hadde fått noen henvendelser på minst 20 år.

Stiftelsestilsynet vurderte klagen, men fant ikke grunn til å omgjøre vedtaket. Tilsynet oversendte saken til Stiftelsesklagenemnda for endelig avgjørelse 29. januar 2026.

Klagerne fikk i brev fra Klagenemndsekretariatet 30. januar 2026 informasjon om saksgangen for Stiftelsesklagenemnda og fikk en ti dagers frist til å inngi kommentarer til Stiftelsestilsynets innstilling i saken, eller komme med andre merknader til saken.

Klagerne v/ advokat Knudtzon ba i e-post 31. januar 2026 om utsettelse av fristen til å innge merknader. Klagenemndssekretariatet innvilget fristutsettelse til 10. mars 2026 i e-post 2. februar 2026.

Klagerne v/ advokat Knudtzon sendte inn merknader i e-post 10. mars 2026. Stiftelsestilsynet kommenterte klagerens merknader i brev 12. mars 2026. Klagerne sendte inn ytterligere merknader i e-post 16. mars 2026 og e-post 20. april 2026.

Stiftelsesklagenemnda holdt nemndsmøte og avgjorde saken 23. april 2026.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 8. januar 2026 lyder:

- «1. Vi opphever NICOLINE KRIEGSMANNS STIFTELSE, org.nr. 964 782 156.
2. Vi godkjenner utdeling av gjenværende midler.»

Stiftelsestilsynet legger til grunn at stiftelsens egenkapital per 31. januar 2024 var på 202 061 kroner. Tilsynet ser det derfor slik at stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese formålet på en rimelig måte. Vilkårene for opphevelse av stiftelsen er dermed oppfylt, jf. stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a. Stiftelsestilsynet mener videre at stiftelsen har besluttet å bruke de gjenværende midlene på en måte som er i samsvar med stiftelsesloven § 47 andre ledd.

Stiftelsestilsynet bemerker avslutningsvis at styret i stiftelsen har lagt fram forslag om at sittende styre blir valgt til avviklingsstyre. Tilsynet har ikke noen merknader til dette, og godkjenner valget av avviklingsstyre, jf. stiftelsesloven § 52.

4 Klagerens anførsler

Stiftelsesklagenemnda forstår klagen slik at klagerne er enig i at stiftelsen oppheves, men er uenig i hvordan de resterende midlene i stiftelsen skal disponeres.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

- Klagerne anfører prinsipalt at stiftelsens midler ved oppheving må brukes til et prosjekt knyttet til ajourføring av familien Knudtzons slektstavle, i tråd med stiftelsens vedtekter punkt 5 som fastsetter at styret skal engasjere en kasserer og regnskapsfører som skal «drage Omsorg for, at den Knudtzonske Families Slegtstavle saavidt muligt holdes i Orden». Klagerne mener at stiftelsens styre har en klar forpliktelse etter vedtektene til å påse at dette blir fulgt opp. I 1904 utga stiftelsen ved J. Høitomt boken «Stamtavle over familien Knudtzon». Senere har imidlertid stiftelsen ikke fulgt opp denne forpliktelsen. Klagerne påpeker at uten en stamtavle har stiftelsens styre heller ingen oversikt over de som er begunstiget.
- Subsidiært anfører klagerne at familiens begunstigede etter stiftelsens vedtekter punkt 3 må få anledning til å søke om de resterende midlene i stiftelsen. Når det gjelder vedtektene punkt 3, er det de «mest trængende» av familiemedlemmene som skal motta utdelinger. Det skal foretas en relativ vurdering av hvem som er mest trængende i forhold til øvrige begunstigede. Klagerne mener at det kun er et krav om å være mer trængende enn andre slekninger som måtte søke om støtte.
- Klagerne anfører videre at stiftelsens vedtekter punkt 7 ikke gjelder oppheving av stiftelsen, men at bestemmelsen regulerer en alternativ utdeling når det ikke finner sted utdelinger etter vedtektene punkt 3. Midlene kan da utdeles til understøttelse av andre med svak økonomisk stilling. Klagerne påpeker imidlertid at midlene ikke skal deles ut

til «Fattiglemmer», jf. vedtektene punkt 7. Klagerne mener at ordlyden i vedtektene punkt 7 må forstås slik at de som mottar sosiale ytelser fra det offentlige er diskvalifisert fra å motta støtte fra stiftelsen. I dagens samfunn, hvor de fleste trengende mottar ytelser fra folketrygden, blir det få potensielle mottakere etter vedtektene punkt 7. Klagerne anfører også at klagerens brev til stiftelsen 10. oktober 2025 avbrøt 20-årsfristen i vedtektene punkt 7.

- Stiftelsens styre har foreslått at sittende styre blir valgt til avviklingsstyre, jf. stiftelsesloven § 52. Klagerne mener at det er uheldig at nåværende styre blir valgt til avviklingsstyre. Det får da anledning til å avvike stiftelsen uten å rette opp misligholdet med å ajourføre slektstavlen og uten å forsøke å dele ut midler til de som er begunstiget etter vedtektene punkt 3. Klagerne mener at det må velges et uhildet styre.
- Videre har klagerne noen anførsler knyttet til Stiftelsestilsynets saksbehandling. Klagerne bemerker at deres brev 16. november 2025 ikke ble behandlet av tilsynet, fordi det ble mottatt før tilsynet mottok stiftelsens søknad om oppheving. Klagerne har oppfattet tilsynet slik at klagerens henvendelse derfor ble betraktet som «tips», som tilsynet ikke har plikt til å svare på eller saksbehandle. Klagerne anfører at tilsynet, ved oppheving av stiftelser, har en plikt til å opplyse saken i forsvarlig grad, og innhente uttalelser etter stiftelsesloven § 49.
- Klagerne mener at det er lite betryggende at deres brev til Stiftelsestilsynet 16. november 2025 bare ble oversett, når det er knyttet til et konkret saksforhold som er klart identifisert. Tilsynet burde ifølge veiledningsplikten etter forvaltningsloven § 11 gjort det klart for klagerne at brevet ikke ville bli tatt hensyn til fordi det ikke var kommet en sak inn til behandling. Klagerne ville da fått mulighet til å oppklare misforståelser.

5 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Stiftelsestilsynet har i sin innstilling av 29. januar 2026 foretatt en fornyet vurdering av saken i lys av etterkommernes innsigelser i brev av 16. november 2025 og 24. januar 2026. Tilsynet har imidlertid opprettholdt sitt tidligere vedtak i saken, og fastholder i det vesentlige begrunnelsen for vedtaket. Tilsynet har følgende ytterligere bemerkninger:

- Tilsynet har godkjent søknad om oppheving og utdeling av restmidler til Kirkens Bymisjon i Trondheim. Ved oppheving skal gjenværende midler gå til formålet, eller et beslektet formål. Hvis dette ikke er mulig, skal kapitalen i stedet gå til et allmenntilgitt formål, jf. stiftelsesloven § 47 andre ledd. Tilsynet er av den oppfatning at stiftelsens vedtekter punkt 5 om at administrasjonen i stiftelsen skal holde orden i slektstavlen, ikke er en del av stiftelsens *formål*, men en plikt som er tatt inn i vedtektene for å sørge for at styret til enhver tid har oversikt over hvem som er begunstiget etter vedtektene. Plikten til å holde slektstavlen oppdatert etter vedtektene punkt 5, gir derfor ikke grunnlag for at gjenværende midler skal gå til dette tiltaket.
- Det avgjørende for hvor gjenværende midler kan gå, er hvorvidt det er vedtektene punkt 3 eller punkt 7 som regulerer det gjeldende formålet i stiftelsen. Tilsynet mener, i likhet med klagerne, at vedtektene punkt 7 ikke kan tolkes som en bestemmelse om *oppheving*. Videre mener tilsynet at bestemmelsen ikke nødvendigvis kan forstås som en «frist» for begunstigede etter vedtektene til å melde seg. Tilsynet mener imidlertid at bestemmelsen i punkt 7 regulerer hva som skal være det gjeldende formålet til stiftelsen dersom det gjennom 20 år ikke er noen fra kretsen av begunstigede som melder seg for å få tildelt midler fra stiftelsen.

- Stiftelsen har på forespørsel fra tilsynet bekreftet at stiftelsen ikke har fått noen henvendelser de siste 20 årene. Tilsynet mener at når ingen begunstiget har meldt seg til stiftelsen på 20 år, er det vedtektene punkt 7 som regulerer stiftelsens gjeldende formål. Det at klagerne meldte seg for stiftelsen i 2025, mer enn 20 år siden sist noen begunstiget meldte seg, endrer ikke på dette. Oppretter har i vedtektene punkt 7 regulert hva som skal være stiftelsens formål dersom ingen lenger ber om utdelinger fra stiftelsen. Stiftelsens formål er i dag altså å støtte trengende i Trondheim, men slik at trengende fra den opprinnelig begunstigede slekten skal gis fortrinnsrett. Tilsynet mener at utdeling av restmidlene til oppdatering av slektstavlen og tilhørende aktiviteter, slik klagerne foreslår, ikke faller inn under dette formålet i vedtektene punkt 7. Dette til tross for at det er kritikkverdig at stiftelsens styre ikke har oppfylt sin plikt til å holde slektstavlen oppdatert. Tilsynet ser ikke grunn til å overprøve styrets vurdering av at utdeling av restmidler til Kirkens Bymisjon i Trondheim, er innenfor stiftelsens nåværende formål, jf. stiftelsesloven § 47 andre ledd. I den sammenheng viser tilsynet til Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak STKN-2022-371.
- Når det gjelder klagerens anførsler om saksbehandlingsfeil, viser tilsynet til at det fikk oversendt stiftelsens søknad om oppheving fra Brønnøysundregistrene den 1. desember 2025. Tilsynet mottok altså klagerens brev av 16. november 2025 før tilsynet mottok søknaden om oppheving. Tilsynet har likevel lagt brevet 16. november 2025 til grunn ved behandlingen av klagen datert 24. januar 2026.
- Det er videre klart at stiftelsesloven § 49 retter seg mot saksbehandlingen i tilsynet, slik klagerne påpeker i sine anførsler. Tilsynet tar alltid hensyn til stiftelsesloven § 49 under behandling av søknader om omdanning, men tilsynet må kunne legge til grunn det styret opplyser om uttalelse fra oppretter. I denne konkrete saken opplyste stiftelsen i samordnet registermelding at oppretter eller andre var positive til oppheving. Tilsynet la derfor til grunn at styret hadde innhentet uttalelse fra noen som kunne si noe om hva oppretter ville ment om oppheving, all den tid oppretter er død. Sett hen til at kapitalen til stiftelsen var så lav at vilkår for oppheving etter stiftelsesloven § 46 første ledd åpenbart var oppfylt, fant tilsynet ikke grunn til å undersøke dette nærmere.
- Videre er tilsynet ikke av den oppfatning at forsømmelse av plikt til å holde slektstavlen oppdatert, medfører at dagens styre ikke kan sitte som avviklingsstyre. Avviklingsstyret skal bare gjennomføre de vedtak det ordinære styret har fattet og som tilsynet har godkjent. Tilsynet legger til grunn at ingen parter hevder at styret ikke hadde kompetanse til å fatte vedtak. All den tid styret har kompetanse til å fatte vedtak om oppheving, vil de også ha kompetanse til å sitte som avviklingsstyre.

6 Klagerens merknader til innstillingen

Klagerne sendte inn merknader til innstillingen 10. mars 2026. Merknadene kan oppsummeres slik:

- Klagerne viser til at stiftelsens vedtekter punkt 2 setter grenser for hvor store beløp stiftelsen årlig kan utdele om gangen. På grunn av inflasjonen blir det så små beløp at det ikke har vært hensiktsmessig å foreta årlige utdelinger. Derfor har stiftelsen unnlatt å foreta den årlige kunngjøringen og utdelingen av midlene, jf. vedtektene punkt 3 og punkt 4. Når hele formuen skal utdeles ved oppheving av stiftelsen, må det legges en annen vurdering til grunn. Klagerne mener at ingenting er i veien for at et beløp på omtrent 200 000 kroner kunngjøres på en hensiktsmessig måte til de som er begunstiget, jf. vedtektene punkt 4. Klagerne nevner at det finnes lister med e-postadresser til mange

av slektingene, og at det å nå ut til de som er begunstiget etter vedtektene punkt 1, ikke burde by på store praktiske problemer.

- Videre bemerker klagerne at stiftelsens styre feilaktig har lagt til grunn at vedtektene punkt 7 kan brukes til å oppheve stiftelsen. Styret er like bundet av begrensningene på størrelsen av utdelingene i vedtektene punkt 2, enten utdelingene skjer i medhold av vedtektene punkt 3 eller punkt 7. I denne forbindelse vises det også til at styret ikke har kompetanse til utdeling etter punkt 7, fordi beslutningsmyndigheten etter denne bestemmelsen ligger hos Trondheim bystyre og Statsforvalteren.
- Klagerne bemerker at de har fått opplyst at minst ett medlem i familien, ved flere anledninger overfor stiftelsen har gitt uttrykk for sin misnøye med manglende utdelinger. Det er også ubegripelig at sittende forretningsfører, som først tiltrådte i 2018, i sin e-post 26. januar 2026 kan ha noen sikker oppfatning om hva som skjedde i den delen av 20-årsperioden som ligger forut for 2018.
- Når det gjelder oppdateringen av slektstavlen, viser klagerne til at en rekke medlemmer av slekten har gjort seg bemerket eller etterlatt seg varige spor. Slekten felles kulturarv binder slekten sammen og det har derfor en egenverdi å holde oversikt over dens medlemmer i en oppdatert slektstavle.
- Klagerne anfører atter subsidiært at Stiftelsestilsynets vedtak om oppheving av stiftelsen er ugyldig på grunn av saksbehandlingsfeil, jf. forvaltningsloven § 41. Klagerne fikk først oversendt tilsynets vedtak den 29. januar 2026. Den foreløpige klagen 24. januar 2026 ble derfor utformet basert på en muntlig beskjed fra tilsynet i en telefonsamtale 23. januar 2026. Klagerne viser også til at tilsynet har innhentet opplysninger fra stiftelsen i e-postutveksling 26. januar 2026, uten at klagerne var kjent med det eller fikk anledning til å korrigere den feilaktige opplysningen som ble gitt av stiftelsen.

7 Stiftelsestilsynets ytterligere kommentarer

Stiftelsestilsynet sendte inn kommentarer til klagernes merknader i brev 12. mars 2026. Kommentarene kan oppsummeres slik:

- Tilsynet viser til klagernes påstand om at en angitt etterkommer tidligere hadde meldt seg til stiftelsen. Tilsynet gikk ut fra at vedkommende ikke var begunstiget etter vedtektene, all den tid stiftelsen kunne bekrefte at ingen begunstigede hadde meldt seg de siste 20 årene. Klagerne har heller ikke på noe tidspunkt opplyst om når vedkommende meldte seg, eller vedlagt dokumentasjon på henvendelsene. Tilsynet påpeker at det har formodningen mot seg at vedkommende skulle melde seg dersom hun ikke var av den begunstigede krets. Til dette vil tilsynet påpeke at klagerne i sakens dokumenter har brukt en hel del plass å forklare at vedtektene kun tilgodeser en gren av familien. Det er derfor ikke usannsynlig at hun som del av Knudtzon-familien ikke var begunstiget, men kun ønsket at styret skulle oppfylle sine plikter etter vedtektene. Klagerne har også skrevet i brevet 16. november 2025 at det var deres henvendelse av 10. oktober 2025 til stiftelsens styre som avbrøt 20-årsfristen. Tilsynet har forstått dette slik at klagerne ikke mente at den angitte etterkommerens henvendelse avbrøt fristen, og at hun dermed ikke kunne være begunstiget. Klagerne er begunstiget, og kunne med deres henvendelse avbryte fristen. Da klagernes innvendinger kom inn, var en allerede etter tilsynets syn inne i en fase der stiftelsens formål var trengende i Trondheim. Det er stiftelsens styre som må svare for hvordan de kan hevde at ingen har meldt seg til stiftelsen de siste 20 årene, når klagerne hevder at en etterkommer har meldt seg flere ganger.

- Videre mener tilsynet at klagernes rett til kontradiksjon må anses ivaretatt ved at klagerne har mottatt tilsynets innstilling i klagesaken med vedlegg. Klagerne har dermed i klagerunden mottatt all dokumentasjon i saken, inkludert e-post til stiftelsen 26. januar 2026, samt svar fra stiftelsen om at de ikke hadde mottatt noen henvendelser de siste 20 årene. Klagerne har da kunnet komme med sine merknader til dokumentasjonen. Dette er en mulighet klagerne også har benyttet seg av.

8 Klagernes ytterligere merknader

Klagerne sendte inn ytterligere merknader i brev 16. mars 2026. Disse kan oppsummeres slik:

- Når det gjelder ordlyden i stiftelsens vedtekter punkt 7, viser klagerne til at det avgjørende er om noen begunstiget har meldt «sig for at faa Del i Legatet». Klagerne mener at klagernes henvendelse til stiftelsen 10. oktober 2025 oppfyller disse vilkårene. Klagerne ba om at midlene i stiftelsen ble utdelt til de begunstigedes beste for å oppfylle forpliktelsen i vedtektene punkt 5 og legge til rette for å ajourføre og vedlikeholde familiens stamtavle. Forpliktelsen i punkt 5 om å ajourføre stamtavlen er ikke tidsbegrenset og kan da videreføres selv om stiftelsen oppheves.
- Klagerne mener at tidspunktet for beregningen av 20 års-perioden (bakover i tid) starter når styret vurderer å dele ut til andre formål enn de primært begunstigede, jf. vedtektene punkt 7. Det er dokumentert at innkalling til styremøte med beslutning om utdeling til andre trengende, i tid først skjedde etter at klagernes henvendelse den 10. oktober 2025 var mottatt. Uansett anfører klagerne at også den angitte etterkommeren ved flere anledninger overfor stiftelsen har gitt uttrykk for sin misnøye med de manglende utdelingene og at dette også har avbrutt 20 års-fristen. Den angitte etterkommeren hørte til de begunstigede fordi hun nedstammet fra Nicoline Kriegsmanns far.

9 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Saken gjelder klage 24. januar 2026 over Stiftelsestilsynets vedtak 8. januar 2026 om å godkjenne oppheving av Nicoline Kriegsmanns Stiftelse.

Klagen er fremsatt av advokat Stephen Knudtzon på vegne av ham selv og to andre som hører til den familiekretsen som er stiftelsens målgruppe etter vedtektene punkt 3. Klagerne har dermed også «rettslig klageinteresse» i saken, jf. forvaltningsloven § 28. Stiftelsesklagenemnda viser i denne sammenheng til forarbeidene til den tidligere stiftelsesloven av 1980 der i Ot. prp. nr. 3 (1979-80) avsnitt IV 7, jf. avsnitt V 11, stiftelsens destinatarer og slektninger nevnes som eksempel på hvem som kan ha søksmålsadgang. Videre vises til G. Knudsens kommentarutgave til stiftelsesloven av 1980 (2. utgave 1997) der det på side 144 heter at «*[a]ntagelig må også stiftelsens destinatarer – hvor disse er forholdvis entydig fastsatt i stiftelsesdisposisjonen. - kunne påklage et omdanningsvedtak som får betydning for deres stilling*». Dette må som et utgangspunkt fremdeles ha gyldighet - også i forhold til hvem som etter gjeldende lov anses for å ha rettslig klageinteresse overfor Stiftelsestilsynets vedtak i omdanningsaker.

Stiftelsesklagenemnda går så over til de materielle spørsmålene i saken.

Klagerne er enige i at vilkårene for oppheving av stiftelsen utvilsomt er oppfylt. I brev av 10. mars 2026 fra klagerne heter det på side 13 at stiftelsen utvilsomt ikke har livets rett. De årlige kostnadene overstiger inntektene, og det kan ikke deles ut midler fortløpende. Etter det opplyste er stiftelsens egenkapital litt i overkant av 200 000 kroner.

Klagen gjelder etter dette om bruken av stiftelsens gjenværende midler er i samsvar med stiftelsesloven § 47 andre ledd som lyder:

«Innebærer omdanningen at stiftelsen oppheves etter § 52, skal kapitalen som er igjen etter at kreditorenes krav er dekket etter den nevnte bestemmelsen, brukes på en måte som samsvarer med stiftelsens formål eller et beslektet formål. Hvis dette ikke er mulig, skal kapitalen i stedet gå til et allmennyttig formål.»

Klagerne mener at styrets og Stiftelsestilsynets vedtak om å gi de gjenværende midlene til Kirkens Bymisjon ikke er i samsvar med denne bestemmelsen og stiftelsens vedtekter.

Etter stiftelsesloven § 47 andre ledd første setning er det i utgangspunktet stiftelsens formål eller et beslektet formål som setter den rettslige rammen for bruken av stiftelsens midler. Om dette ikke er mulig, åpner § 47 andre ledd andre setning for at den gjenværende kapitalen skal gå til et allmennyttig formål

I vedtektene punkt 1 heter det at stiftelsen er «oprettet til Bedste for afdøde Fru Nicoline Kriegsmanns Søskende og deres egne Descendenter». Det framgår videre av punkt 3 i stiftelsens vedtekter at det årlig skal utdeles midler til «de mest trængende af Fru Kriegsmanns ovennævnte Slegtninge [...]».

Videre står det vedtekter punkt 7:

«Dersom i et Tidsrum af 20 – tyve – paa hinandenn følgende Aar ingen Understøttelsesberettiget melder sig for at faa Del i Legatet, skal dette kunne anvendes til Understøttelse af Trængende, dog ikke Fattiglemmer, i Trondhjems By efter Kommunebestyrelsens af Amtmanden approberede Beslutning, dog saaledes, at de oprindelige Interesserede under forresten lige Omstendigheder tillægges Fortinsret.»

Etter sitt formål kan stiftelsen betegnes som en utdelingsstiftelse der den primære målgruppen er familien Knudtzon slik denne er beskrevet i vedtektene. Familiemedlemsskapet er imidlertid ikke det eneste vilkår for å få utdeling. Etter vedtektene punkt 3 skal styret foreta en nærmere vurdering av søkerne der det er «de mest trængende» som skal motta legatporsjoner. Dermed har også formålet et sosialt element. Det sosiale elementet i stiftelsens formål kommer også til uttrykk i vedtektene punkt 7 om understøttelse av «[t]rængende, dog ikke Fattiglemmer, i Trondhjems By». Hva som nærmere måtte ligge i reservasjonen «dog ikke Fattiglemmer» kan være uklart, men det er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på i denne sammenheng.

Klagerne mener at stiftelsen også har til formål å opprettholde Knudtzon-familiens stamtavle, og mener at stiftelsens gjenværende midler prinsipalt bør brukes til et prosjekt som er knyttet til familiens stamtavle. Klagerne redegjør i brev 10. mars 2026 punkt 6 nærmere for dette tenkte prosjektet. Det er blant annet tenkt å opprette en forening for dette formål. Begrunnelsen for å gi midlene til dette er vedtektene punkt 5 som pålegger stiftelsens administrasjon («Den antagne Kasserer og Regnskabsfører») å føre familien Knudtzons stamtavle så langt det er mulig. Klager mener denne plikten er en del av stiftelsens formål som kan tilgodeses ved oppheving av stiftelsen etter stiftelsesloven § 47 andre ledd første setning.

Stiftelsesklagenemnda er ikke enig i at bestemmelsen i vedtektene punkt 5 om føring av stamtavle inngår i stiftelsens formål som etter stiftelsesloven § 47 andre ledd første setning kan tilgodeses ved opphevingen av stiftelsen. Om føringen av stamtavlen hadde vært en del av formålet, måtte man forvente at bestemmelsen hadde blitt plassert i en av vedtektsbestemmelsene som gjelder stiftelsens formål, så som vedtektene punkt 1 som angir hvem stiftelsen skal tilgodese. Bestemmelsen er istedenfor plassert i vedtektene punkt 5 som gjelder stiftelsens administrasjon. Ut fra sammenhengen er det naturlig å se plikten til å føre stamtavlen i sammenheng med stiftelsens målgruppe, og at en ajourført stamtavle gir stiftelsens styre grunnlag for å avgjøre hvem som hører til målgruppen og dermed berettiget til utdeling fra stiftelsen. Nemnda nevner i denne sammenheng at ansvaret for å føre stamtavlen i

vedtektene er pålagt stiftelsens administrasjon, og ikke stiftelsens styre som hadde vært det naturlige om plikten til å føre stamtavlen var ment som en del av formålsrealiseringen.

Stiftelsesklagenemnda går så over til å drøfte om det er i samsvar med stiftelsesloven § 47 andre ledd, sett i sammenheng med stiftelsens formål, å gi de gjenværende midlene til Kirkens Bymisjons i Trondheim. I denne sammenheng er det av betydning at Stiftelsestilsynets og Stiftelsesklagenemndas oppgave er å foreta en legalkontroll av avviklingsstyrets forslag til bruken av midlene. Innenfor rammen av rammen i loven § 47 andre ledd har avviklingsstyret en skjønnsmargin for bruken av de gjenværende midlene som ikke skal overprøves. Om dette uttaler nemnda i STKN-2022-371:

«Stiftelsesklagenemnda peker innledningsvis på at Stiftelsestilsynets oppgave i omdanningssaker er å foreta en legalitetskontroll av omdanningen det er søkt om. Søknaden skal etterkommes om de lovbestemte vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 er oppfylt og omdanningsvedtaket det er søkt om ligger innenfor de lovbestemte rammene i stiftelsesloven § 47. Innenfor de rettslige rammene skal ikke tilsynet foreta noen nærmere vurdering av hensiktsmessigheten av omdanningsvedtaket. I denne sammenheng er det av betydning at utformingen av stiftelsesloven § 47 åpner for et visst skjønn. Det betyr at det er først når omdanningsvedtaket det er søkt om ligger utenfor rammen av § 47 at tilsynet skal nekte godkjenning av en søknad om omdanning. Stiftelsesklagenemnda vil dessuten tilføye at for det tilfelle at tilsynet avslår en søknad om omdanning, betyr ikke det at tilsynet selv kan treffe et nytt vedtak om innholdet av omdanningen som er et annet enn det er søkt om. Tilsynets myndighet går ikke lenger enn til å avslå søknaden om omdanning, slik at det i tilfelle blir opp til søkeren å fremme en ny søknad om omdanning.» (Stiftelsesklagenemndas understrekning)

Klagerne går bl.a. i sitt brev av 10. mars 2026 i punktene 7.4 og 7.5 nærmere inn på forståelsen av hvem som er kvalifisert til å motta utdeling etter vedtektene punkt 3 og 7. Så vidt Stiftelsesklagenemnda forstår er klagerens hovedpoeng i korthet at etter punkt 3 er det ingen forutsetning for å motta støtte som «trængende» at søkeren er fattig. Videre er det i dag få som er kvalifisert som støttemottakere etter punkt 7 fordi de som mottar offentlig støtte etter deres syn ikke kan motta støtte fra stiftelsen. Så vidt nemnda forstår betyr dette etter klagerens syn at det ligger utenfor rammen av stiftelsesloven § 47 andre ledd å gi de gjenværende midlene til Kirkens Bymisjon.

Stiftelsesklagenemnda er ikke enig i dette. Vedtektene i Nicoline Kriegmanns stiftelse er utformet i et alderdommelig språk, og det er langt fra enkelt å gjøre seg opp en sikker mening om hvordan bestemmelsene nærmere skal forstås og anvendes under dagens forhold som er helt annerledes enn da stiftelsen ble opprettet i 1881. Nemnda finner det imidlertid ikke nødvendig å gå nærmere inn på dette fordi nemnda mener – som allerede nevnt over – at de vedtektsbestemte kvalifikasjonskravene for å få utdeling har et sosialt element. Etter nemndas syn betyr dette at det må anses for å ligge innenfor rammen av skjønnsmarginen i stiftelsesloven § 47 andre ledd å gi stiftelsens gjenværende midler til Kirkens Bymisjon i Trondheim.

Det er etter dette ikke nødvendig å gå inn på klagerens subsidiære forslag om at de som er begunstiget etter vedtektene punkt 3 får anledning til å søke om utdeling av de gjenværende midlene.

Klagerne gjør atter subsidiært gjeldende at styrets vedtak om oppheving av stiftelsen 29. oktober 2025 og/eller Stiftelsestilsynets vedtak av 8. januar 2026 kjennes ugyldig. Stiftelsesklagenemnda forstår det slik at grunnlaget for at Stiftelsestilsynets vedtak skal være ugyldig er at det ikke er sørget for innhenting av uttalelser fra berørte i samsvar med stiftelsesloven § 49 og at klagerens brev til tilsynet av 16. november 2025 ikke ble behandlet av tilsynet.

Stiftelsesklagenemnda ser det ikke som nødvendig å gå nærmere inn på disse og mulige andre forhold som klagerne mener er saksbehandlingsfeil fra Stiftelsestilsynets side. Det er fordi at selv om det er slik at de påberopte forholdene medfører feil i Stiftelsestilsynets saksbehandling, må disse feilene anses avhjulpet ved klagesaksbehandlingen for Stiftelsesklagenemnda. Her har klagerne hatt mulighet for, og har også gitt all den informasjon de ønsker og fått fram sitt syn på ulike spørsmål saken reiser. Det er dermed ingen grunn til å regne med at eventuelle feil ved behandlingen i Stiftelsestilsynet kan ha betydning for Stiftelsesklagenemndas behandling av saken, jf. prinsippet i forvaltningsloven § 41. Dette gjelder desto mer eventuelle innvendinger mot behandlingen i stiftelsens styre.

Endelig gjør klagerne gjeldende at oppnevningen av det sittende styret til avviklingsstyre må omgjøres, og at det velges et avviklingsstyre med representanter fra dem som er målgruppen etter vedtektene punkt 3. Grunnen til det er at det sittende styre som også er valgt til avviklingsstyre etter klagerens syn har gjort feil i håndteringen av saken om oppheving av stiftelsen og fordelingen av midlene. Til dette bemerker Stiftelsesklagenemnda at etter stiftelsesloven § 52 første ledd høre det under Stiftelsestilsynet å velge avviklingsstyre. Verken loven eller vedtekten stiller nærmere krav til avviklingsstyrets medlemmer, og det hører derfor under Stiftelsestilsynets skjønn å velge det avviklingsstyret som det alt i alt finner best egnet til å forestå avviklingen. Ofte er dette medlemmene av stiftelsens tidligere ordinære styre, slik tilfelle er i saken her. Nemnda mener den bør være meget tilbakeholden med å overprøve Stiftelsestilsynets valg av styremedlemmer. Dette bør nemnda bare gjøre der de valgte medlemmene av avviklingsstyret må anses som åpenbart uegnet til vervet. Vilåarene for avsetting av styremedlemmer i stiftelsesloven § 27 andre ledd kan i denne sammenheng gi veiledning. Etter denne bestemmelsen kan et styremedlem avsettes når det vesentlig tilsidesetter sine plikter ved utøvelsen av vervet, når det klart viser seg uegnet eller det ikke fyller de lovbestemte kravene til å være styremedlem, jf. stiftelsesloven § 27. I denne saken er man åpenbart ikke i en slik situasjon.

Stiftelsesklagenemnda har etter dette blitt stående ved at klagen ikke kan føre fram slik at Stiftelsestilsynets vedtak opprettholdes.

10 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 8. januar 2026 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 23. april 2026

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur